

§ 143 Avgifter i barn- och ungdomsverksamheten

TOMMY ERIKSSON:

Fru ordförande och kyrkomötesdeltagare! Ekonomi- och egendomsutskottet konstaterar att intentionen i motion 2014:51 att verka för barn och ungas bästa ligger väl i linje med kyrkans förhållningssätt. För viss ungdomsverksamhet såsom utlandsresor torde det i alla fall vara varken möjligt eller rimligt att man inte har en delfinansiering genom avgift. I andra fall, till exempel i barn och ungdomars verksamheter där även icke medlemmars barn deltar eller där verksamheten är inriktad mot diakonala familjeinsatser, kan det däremot anses självklart att inga avgifter tas ut. Vad än kyrkomötet tycker i den här frågan, är det församlingarna som avgör om avgift ska tas ut eller inte.

Därför yrkar Ekonomi- och egendomsutskottet avslag på motion 2014:51 och bifall till utskottets yrkande.

MARIA JOHANSSON-BERG:

Fru ordförande, presidiet, ledamöter och åhörare! Jag yrkar bifall till min motion 2014:51. Tyvärr så konstaterar jag att Ekonomi- och egendomsutskottet har berett motionen med avslag av anledningar som jag inte riktigt kan köpa. Det är ju därför jag har skrivit motionen, att man måste välja i en församling hur man lägger upp kostnader och intäkter, och att vi kan styra från nationell nivå ”att verka för” att visa vad det här kan ge. Det finns några saker som vi med säkerhet vet, och det är att dop och konfirmation ger ett positivt utslag på medlemstalen i vår organisation. Det har vi vetat länge. Svenska kyrkan är en organisation som ekonomiskt bygger på medlemskap och är därför egentligen i kris sedan lång tid. Därför har vi självklart lagt ned resurser på att få fram så mycket fakta som möjligt för vad vi ska kunna göra för att motverka ytterligare medlemstapp. Analyserna blir då mer eller mindre tydliga, men av de påståenden som faktiskt går att leda i bevis lyser dopet och konfirmationen och den kopplingen till medlemskapet klart. Jag läser kort innantill: ”Ett viktigt resultat är att det finns en klar koppling mellan konfirmation och viljan att stå kvar som medlem. Av konfirmationsfrekvensen att döma kommer de höga utträdesnivåerna sannolikt att hålla i sig under den närmaste framtiden, eftersom många unga idag väljer att inte konfirmera sig.” Andelen sjunker dessutom. Ska Svenska kyrkan i det läget välja att dela våra barn och ungdomar i fattiga och rika, med gratisverksamhet för några och verksamheter med avgifter för andra? När jag tänker på vad det här i praktiken kan innebära för de här barnen, blir jag faktiskt bedrövad. Just konfirmation har utvecklats till en betalverksamhet på många håll, och det är inte självklart kopplat till innehåll eller kostnad eftersom det är en fråga om prioritering. Ett pastorat nära mig har valt att lägga en relativt stor konfirmationsbudget för att både kunna erbjuda kostnadsfri konfirmation och en kostsam konfirmation. Det är ett val de gör, att avgifter ska drabba vuxna och inte barn. En annan församling har aldrig tänkt tanken att någon verksamhet ska kosta extra avgifter för medlemmar, utan de har alltid skapat verksamhet utifrån de resurser de har haft. Kunskapen om hur stor betydelse barn- och ungdomsverksamhet har för medlemskapet syns inte på allvar i Svenska kyrkans församlingar, tycker jag, och ekonomin är viktig även på lång sikt och prioriteringar av dop och konfirmationsverksamhet betalar sig inte direkt. Jag tycker att det är synd att vi inte väljer att styra från nationell nivå eftersom det behövs. Det skulle betyda att de som bedriver barn- och ungdomsverksamhet gör de ekonomiska justeringar som krävs, några behöver

göra verksamhetsförändringar, några behöver inte göra någon förändring alls. I min församling fattade vi i förra veckan beslut om att ta bort kostnader för konfirmation.

Utskottets argument om att avgiftsfinansiering i viss verksamhet kan vara nödvändig är ju just det problem jag motionerar om. Viss verksamhet ska då inte vara barn- och ungdomsverksamhet. Viss verksamhet kan ju prioriteras på bekostnad av annan. Ytterligare, i utskottets argument, att man kan öka antalet konfirmander utan att förändra kostnadsbilden betyder att man kan öka konfirmander som har föräldrar som har råd att betala. Vi kan ju inte mena att det är den väg vi ska gå. Jag köper inte det argumentet heller.

Jag yrkar bifall till motion 2014:51.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 185.